

EIROPAS PARLAMENTS

2004

2009

Sesijas dokuments

A6-0232/2009

3.4.2009

ZIŅOJUMS

par Lūgumrakstu komitejas apspriedēm 2008. parlamentārajā gadā

Lūgumrakstu komiteja

Referente: *Mairead McGuinness*

SATURS

Lpp.

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS **Error! Bookmark not defined.**

PASKAIDROJUMS.....**Error! Bookmark not defined.**

PIELIKUMS: Parlamenta 2008. gadā saņemtie lūgumraksti ...**Error! Bookmark not defined.**

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSĒJUMS .....**Error! Bookmark not defined.**

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par Lūgumrakstu komitejas apspriedēm 2008. parlamentārajā gadā
(2008/2301(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā tā iepriekšējās rezolūcijas par Lūgumrakstu komitejas apspriedēm,
  - ņemot vērā tā 2008. gada faktu vākšanas misiju Rumānijā, Bulgārijā un Francijā rezultātus, kā arī Komitejas apstiprinātos attiecīgos ziņojumus un ieteikumus,
  - ņemot vērā EK dibināšanas līguma 21. un 194. pantu, kas visiem Savienības pilsoņiem un rezidentiem nodrošina tiesības iesniegt lūgumrakstu Eiropas Parlamentam,
  - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu un 192. panta 6. punktu,
  - ņemot vērā Lūgumrakstu komitejas ziņojumu (A6-0000/2009),
- A. atzīstot, cik nozīmīgs ir lūgumrakstu iesniegšanas process un tā īpašās iezīmes, kas atbildīgajai komitejai ļauj meklēt risinājumus un izskaidrojumus ES pilsoņiem, kas iesniedz lūgumrakstus Parlamentam;
- B. ņemot vērā to, ka pieaug to ES pilsoņu skaits, kuri iesniedz lūgumrakstus Parlamentam, kā arī Lūgumrakstu komitejas centienus paātrināt tās procedūras, lai sniegtu kvalitatīvākus pakalpojumus pilsoņiem, kas lūdz tās palīdzību;
- C. tā kā Parlamenta iestādēm vēl jāīsteno vairāki 2007. gada ikgadējā ziņojumā pieņemtie ieteikumi, piemēram, aicinājums steidzami uzlabot Parlamenta Lūgumrakstu komitejas administratīvos resursus, tostarp lingvistiskās un juridiskās zināšanas, lai palielinātu Parlamenta spēju veikt neatkarīgu tam adresēto lūgumrakstu izmeklēšanu, piemēram, veidot ciešāku sadarbību ar SOLVIT saistībā ar lūgumrakstiem un sūdzībām par iekšējo tirgu un izveidot kopēju ES portālu Eiropas pilsoņiem;
- D. ņemot vērā, ka, lai arī Savienības struktūras un politikas attīstībā šajā posmā ir bijis ievērojams progress, pilsoņi joprojām tieši apzinās Savienības politiku un programmu piemērošanas daudzos trūkumus, jo tie tieši ietekmē pilsoņus, un tā kā šādi trūkumi ir saņemto lūgumrakstu biežs temats;
- E. tā kā pēc „pilsoņu iniciatīvas” ieviešanas saskaņā ar Lisabonas līgumu sabiedrības līdzdalība Eiropas Savienības aktivitātēs un darbā kļūs vēl plašāka;
- F. tā kā Parlaments rezultātā ir atbildīgs par to, lai dalībvalstis labāk piemērotu Kopienas tiesību aktus ES pilsoņu un rezidentu interesēs, un tādējādi arī par sadarbību ar dalībvalstīm šā mērķa sasniegšanā;
- G. tā kā daudzas dalībvalstis tomēr nevēlas aktīvi sadarboties ar atbildīgo komiteju, kas sevišķi izpaužas kā komitejas sanāksmju neapmeklēšana, un tā kā tas norāda uz lojālas sadarbības trūkumu ar šo institūciju,

- H. tā kā nevēlēšanās aktīvi un savlaicīgi sadarboties ar atbildīgo komiteju Kopienas tiesību pareizas piemērošanas interesēs izraisa šaubas par attiecīgās dalībvalsts vēlmi un nodomu pareizi piemērot ES politikas un mērķus un līdz ar to pakļauj varas iestādes Līgumu noteikumos paredzētajām sankcijām un sodiem, kā arī sabiedrības kritikai;
- I. atzīstot, ka daudzām dalībvalstīm tomēr ir labs sadarbības līmenis un tās tiešām strādā kopā ar Parlamentu, lai reaģētu uz pilsoņu bažām, kas izteiktas, izmantojot lūgumrakstu iesniegšanas procesu;
- J. atzīstot Komisijas dienestu sniegto konstruktīvo ieguldījumu lūgumrakstu iesniegšanas procesā, pēc atbildīgās komitejas lūguma regulāri veicot daudzu saņemto lūgumrakstu iepriekšēju novērtējumu;
- K. tā kā šādu sadarbību varētu un vajadzētu vēl vairāk palielināt, īpaši attiecībā uz EK dibināšanas līguma 226. un 228. pantā minētajām procedūrām pienācīgi pamatotos gadījumos;
- L. tā kā Parlaments uzskata, ka būtu likumīgi izmantot tā EK līguma 230. pantā noteiktās pilnvaras, ja apstiprinājies, ka tas ir nepieciešams, lai novērstu lūgumraksta izskatīšanas laikā konstatētu būtisku Kopienas tiesību aktu pārkāpumu, un ja, kaut arī ir bijuši centieni to novērst, turpinātu pastāvēt būtiska Parlamenta un Komisijas interpretācijas atšķirība attiecībā uz veicamajiem pasākumiem saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, lai attiecīgajā gadījumā aizsargātu pilsoņu tiesības;
- M. tā kā pārkāpuma procedūra neparedz tiesību aizsardzības līdzekli lūgumraksta iesniegšanai, pat ja Eiropas Kopienas Tiesa dalībvalstij liek grozīt tās tiesību aktus tā, lai tie atbilstu ES normatīvajiem aktiem;
- N. tā kā nespēja tieši nodrošināt ārpusvalsts tiesību aizsardzības līdzekli Savienības pilsoņiem, kas ir bijuši vai joprojām ir ES tiesību aktu nepareizas piemērošanas upuri, ir būtiska netaisnība, kas ES iestādēm un īpaši Parlamentam ir jāpārdomā sīkāk;
- O. tā kā saskaņā ar EK līguma 230. pantu Parlamentam ir tiesības iesniegt prasības Eiropas Kopienas Tiesā ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādi ir Padomei un Komisijai, un tā kā saskaņā ar Līguma 201. pantu Parlaments ir pilnvarots uzraudzīt Komisijas darbības, tādējādi iegūstot savā rīcībā kā juridiskos, tā arī politiskos instrumentus, kas nepieciešami, lai efektīvāk reaģētu uz pilsoņu pamatotajām bažām;
- P. tā kā Parlamentam, lai veicinātu prasību izskatīšanu Eiropas Kopienas Tiesā gadījumos, kad ir apdraudētas lūgumrakstu iesniegēju tiesības, būtu jāpārskata tā procedūras, sevišķi Reglamenta 121. pantā noteiktā procedūra;
- Q. atgādinot, ka saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 6. pantu Eiropas Savienība ir dibināta, ievērojot brīvības, demokrātijas, cilvēktiesību un pamatbrīvību respektēšanas principu un tiesiskuma principu, kuri ir arī Kopenhāgenas kritēriju, kas jāievēro, lai pievienotos ES, pamatelements, un tā kā Līguma par Eiropas Savienību 7. pantā ir noteiktas īpašas procedūras, ko var uzsākt, ja dalībvalsts vairākkārt būtiski pārkāpj iepriekš minētos principus vai ja pastāv droša šādu pārkāpumu varbūtība;

- R. ņemot vērā rezolūciju priekšlikumus, ko saskaņā ar Parlamenta Reglamenta 192. panta 1. punktu, pamatojoties uz lūgumrakstiem, kas tika saņemti par *Nord Stream* gāzes vada zem Baltijas jūras ietekmi un par maldinošu uzzīņu sniedzējiem, iesniedza plenārsēdē 2008. gadā un ko pieņēma ar lielu vairākumu deputātu balsu;
- S. tā kā pieaugošo energoapgādes drošības problēmu dēļ tiek īstenoti dabasgāzes, kā arī sašķidrinātās dabasgāzes cauruļvadu būvniecības projekti, tostarp projekti, kuriem steigas dēļ netiek veikta atbilstīga risku un alternatīvu izvērtēšana, attiecībā uz kuriem lūgumrakstu iesniedzēji ir paiduši bažas par to, ka nepietiekami ir izvērtēti iespējamie būtiskie apdraudējumi videi, cilvēka veselībai un drošībai, jo īpaši attiecībā uz projektiem Baltijas jūrā, Velsā un Īrijā;
- T. tā kā, pamatojoties uz izskatītajiem lūgumrakstiem, ir acīmredzams, ka grozītās Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīvas 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu¹ pielikumos minēto projektu saraksti neietver vairākas būtiskas iekārtas un darbības, kuras sāka izmantot pēc jaunāko grozījumu izdarīšanas pielikumos, piemēram, gāzes pārstrādes un biodīzeļdegvielas iekārtas;
- U. tā kā daudzi lūgumraksti par *Natura 2000* tīklu joprojām liecina par to, ka bioloģiskās daudzveidības samazināšanās ir būtiska Eiropas Savienības problēma un ka Dzīvotņu direktīva² un Putnu direktīva³ ir būtiski un neaizstājami instrumenti ES mērķa — novērst bioloģiskās daudzveidības samazināšanos līdz 2010. gadam — sasniegšanai;
- V. tā kā, izskatot lūgumrakstus, ir arī konstatēts, ka pietiekamu saldūdens avotu trūkumu bieži vien veicina citi faktori, piemēram, pieaugošs ūdens pieprasījums pārlieku intensīvas urbanizācijas un atpūtas projektu īstenošanas dēļ, neatbilstīga infrastruktūras uzturēšana un noplūdes likvidēšana, intensīva ūdens izmantošana rūpnieciskajā lauksaimniecībā un cenu politika, kas neveicina ilgtspējīgu ūdens izmantošanu;
- W ņemot vērā Lūgumrakstu komitejas ieteikumus pēc vizītes uz *Fos-sur-Mer*, Kipru un Rumāniju;
- X. ņemot vērā Lūgumrakstu komitejas paustās bažas par atsevišķiem infrastruktūras projektiem Rila kalnos Bulgārijā, kas tika novēroti faktu vākšanas misijā 2008. gadā;
- Y. tā kā Apvienotās Karalistes parlamentārais un veselības aprūpes ombuds *Ann Abraham* uzrunāja komiteju 2008. gada decembrī un iesniedza savus četrus gadu ilgajā periodā izstrādātos atzinumus, bet attiecīgo Apvienotās Karalistes 2009. gada janvāra atbildi, kurā iekļautas norādes par iespējamām gratifikācijām neproporcionāli cietušajiem, nevar uzskatīt par pienācīgu atlīdzību daudzajiem plūdos cietušajiem;
- Z. atzīstot veiksmīgo un konstruktīvo sadarbību ar Eiropas ombudu 2008. gadā, Lūgumrakstu komitejas atbalstu tā ieteikumiem, kas izteikti tā 2007. gada ziņojumā un tā

¹ OV L 175, 5.7.1985., 40. lpp.

² Padomes 1992. gada 21. maija Direktīva 92/43/EK par dabisko dzīvotņu, savvaļas floras un faunas aizsardzību (OV L 206, 22.07.1992., 7. lpp.).

³ Padomes 1979. gada 2. aprīļa Direktīva 79/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību (OV L 103, 25.04.1979., 1. lpp.).

Īpašajos ziņojumos par sūdzībām Nr. 1487/2005 un Nr. 3453/2005 par valodu lietojumu Padomē un Komisijā, attiecīgi piemērojot pārkāpuma procedūru, un atzinīgi vērtējot Parlamenta apstiprinātos ombuda nolikuma grozījumus;

AA. tā kā 2008. gadā Lūgumrakstu komiteja saņēma 1886 lūgumrakstus, no kuriem 1065 tika atzīti par pieņemamiem, bet 821 tika atzīti par nepieņemamiem; tā kā kopš 2007. gada sākuma ievērojami ir pieaudzis tādu lūgumrakstu skaits, kas neatbilst Reglamenta 191. panta 1. punkta noteikumiem;

1. atzinīgi vērtē lūgumrakstu iesniedzēju iesaistīšanos un ieguldījumu katrā Lūgumrakstu komitejas sanāksmē, kas veicina tiešu un atvērtu dialogu ar Eiropas Parlamenta pārstāvjiem, un turpina iedrošināt individuālus Savienības pilsoņus un kopienu apvienības nākt klajā ar problēmām, kas saistītas ar Eiropas Savienības darbības jomu un kas tos tieši ietekmē, un uzskata, ka šis process ļauj Parlamentam kā iestādei īstenot nozīmīgu lomu Kopienas tiesību aktu piemērošanas uzraudzībā dalībvalstīs un labāk aizsargāt un veicināt visu Savienības pilsoņu pamattiesības, kas noteiktas Līgumā par Eiropas Savienību;
2. mudina dalībvalstu un reģionālos parlamentus kā Eiropas Savienības pilsoņu pārstāvjus saglabāt piesardzību attiecībā uz to, kā dalībvalstis piemēro Līgumus un ES tiesību aktus, jo sevišķi attiecībā uz vides jautājumiem, sociālajām un darba tiesībām, personu, preču un pakalpojumu brīvu kustību, finanšu pakalpojumiem, pilsoņu pamattiesībām, ieskaitot tiesības uz likumīgi iegūtu īpašumu, profesionālās kvalifikācijas atzīšanu un visāda veida diskrimināciju, un aicina ES iestādes efektīvi komunicēt ar pilsoņiem, lai nodrošinātu viņu informētību par dalībvalstu un vietējo iestāžu tiesībām un pienākumiem;
3. uzsver, ka saskaņā ar subsidiaritātes principu Parlaments nevar atzīt par pieņemamiem tādus lūgumrakstus, kuru iesniedzēji cenšas pārsūdzēt dalībvalsts atbildīgās iestādes vai tiesas lēmumus, un ka informācija par ietekmi skaidrā un saprotamā veidā ir jāpaziņo lūgumrakstu iesniedzējiem; turklāt uzsver, ka, lai sūdzības varētu atzīt par pieņemamām, tām ir jāatbilst Eiropas Parlamenta Reglamenta 191. panta 1. punkta noteikumiem;
4. aicina saprātīgā termiņā īstenot 2007. gada ziņojumā pieņemtos ieteikumus, kas vēl nav īstenoti;
5. aicina Eiropas Komisiju, visas dalībvalstis un to valsts, reģionālās un pašvaldības institūcijas, kā arī to pastāvīgās pārstāvniecības pilnībā sadarboties ar Eiropas Parlamenta atbildīgo komiteju, kad tiek izmeklēti lūgumrakstos minētie apgalvojumi un priekšlikumi, un darīt to lojāli, konstruktīvi un orientējoties uz lūgumrakstu iesniegšanas procesā radušos jautājumu atrisināšanu;
6. pieprasa, lai Eiropas Parlamenta, Komisijas un Padomes atbildīgās iestādes pilnībā pārskatītu iespējamās procedūras Savienības pilsoņu tiesību aizsardzības nodrošināšanai un lai tiktu apspriests jauns iestāžu nolīgums, kas noteiktu lielākas pilnvaras izmeklēšanas komitejām, ar mērķi vēl vairāk nostiprināt Savienības pilsoņu tiesības;
7. uzskata, ka šāda pārskatīšana papildinātu Lisabonas Līguma eventuālo īstenošanu, nodrošinot papildu drošības pasākumus, kas balstīti uz Savienības pilsoņu un ES iestāžu deklarētajām tiesībām un pienākumiem;

8. atgādina, ka Eiropas Parlaments 2004. gada 20. aprīļa rezolūcijā par Komisijas paziņojumu par Līguma par Eiropas Savienību 7. pantu¹, ir uzsvēris, ka Savienības pamatvērtību ievērošana un veicināšana un demokrātijas, tiesiskuma un pamattiesību aizsardzība galvenokārt ir Parlamenta kā tieši vēlētas institūcijas, kas pārstāv Eiropas pilsoņus, kompetencē un ka Eiropas Parlaments uzskatīja, ka „iespējamās nepieciešamības pēc sankcijām ignorēšana rada iesaistītu, ka Savienība nav gatava vai nevēlas izmantot visus tās rīcībā esošos līdzekļus tās vērtību aizsardzībai” ;
9. atkārtoti aicina Komisiju nodrošināt lūgumrakstu iesniegšanas procesa lielāku atzišanu un nozīmi, īpaši ņemot vērā pārkāpuma procedūru piemērošanu un prasību tieši un oficiāli informēt Lūgumrakstu komiteju gadījumos, kad tiek pieņemts lēmums ierosināt lietu saskaņā ar 226. un/vai 228. pantu, kas attiecas uz dažādos lūgumrakstos minētajiem jautājumiem;
10. atgādina, ka Parlaments uzskata, ka apgalvojumi par būtiskiem Eiropas Kopienas tiesību aktu pārkāpumiem, ko Lūgumrakstu komiteja lūgumrakstu izskatīšanas laikā ir atzinusi par pamatotiem, bet kurus iesaistītās dalībvalstis ir atteikušās atzīt un kuri, iespējams, veidos precedentu valsts līmenī, būtu jāizskata Eiropas Kopienu Tiesai, lai nodrošinātu saskaņotību un konsekveni attiecībā uz Eiropas Kopienas tiesību aktiem un iekšējā tirgus pastāvēšanu²;
11. atzīst, ka pārkāpumu procedūra, pat ja tā ir veiksmīgi īstenota, var nedot tūlītēju rezultātu atsevišķu lūgumrakstu iesniedzēju minētām īpašajām problēmām un ka tas bieži vien apdraud sabiedrības ticību ES iestāžu spējai piepildīt viņu cerības;
12. uzskata, ka, ņemot vērā skaidrās norādes attiecībā uz to, ka līdz 2010. gadam nav iespējams pārtraukt bioloģiskās daudzveidības samazināšanos ES, ir jāveic steidzami pasākumi, lai nodrošinātu efektīvāku Dzīvotņu direktīvas un Putnu direktīvas piemērošanu, un aicina Komisiju darīt visu iespējamo, lai nodrošinātu direktīvu piemērošanu dalībvalstīs atbilstoši šim mērķim;
13. aicina Komisiju, sadarbojoties ar Parlamentu, norādīt dalībvalstīm, cik nozīmīga ir tālredzīga plānošana, jo īpaši plānu apstiprināšana, palīdzot novērst iespējamās Kopienas to tiesību aktu pārkāpumus, kas ir pieņemti, bet nav stājušies spēkā;
14. atzīst, ka reizēm nav iespējams rast risinājumu lūgumrakstu iesniedzēju sūdzībām spēkā esošo Kopienas tiesību aktu nepilnību dēļ;
15. pauž bažas par lielo šai komitejai iesniegto lūgumrakstu skaitu par tiesību balsot pašvaldību vēlēšanās piešķiršanu Latvijā dzīvojošajiem „nepilsoņiem”; atgādina, ka Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) Cilvēktiesību komiteja, ANO Rasu diskriminācijas izskaušanas komiteja, Eiropas Padomes Parlamentārā asambleja, Eiropas Padomes Vietējo un reģionālo varu kongress, Eiropas Padomes komisārs cilvēktiesību jautājumos, Eiropas Komisija pret rasismu un neiecietību un Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas Parlamentārā asambleja ir ieteikuši, ka vajadzētu atļaut nepilsoņiem piedalīties pašvaldību vēlēšanās; mudina Eiropas Komisiju cieši uzraudzīt un

¹ OV C 104 E, 30. 4.2004., 408. lpp.

² Rezolūcija P6-0040/2005.

veicināt Latvijas „nepilsoņu”, no kuriem daudzi ir dzimuši Latvijā, statusa noregulēšanu;

16. konstatē, ka daudzi Eiropas Parlamentam iesniegtie privātpersonu un asociāciju lūgumraksti lielā mērā attiecas uz jautājumiem, kas nav saistīti ar Kopienas tiesību pārkāpumiem, un tādēļ būtu risināmi, izmantojot visus attiecīgās dalībvalstīs pieejamos tiesiskās aizsardzības līdzekļus, turklāt konstatē, ka pēc tam, kad ir veikti visi iespējamie pasākumi dalībvalstu līmenī, ir iespējams vērsties atbilstīgajā pārsūdzības iestādē — Eiropas Cilvēktiesību tiesā;
17. konstatē, ka lūgumraksts par vienotu mītnes vietu, kam pievienoti 1 500 000 miljoni parakstu un kurā pieprasīts izveidot Eiropas Parlamenta darbavietu vienā vietā, joprojām nav pilnībā izskatīts; iesaka Lūgumrakstu komitejai nākamajā pilnvaru termiņā noteikt šo jautājumu par prioritāru;
18. tādēļ aicina atbildīgās likumdošanas komitejas ņemt vērā Lūgumrakstu komitejas ik pa laikam piedāvātos priekšlikumus vai ieteikumus attiecībā uz to, kā dalībvalstis piemēro konkrētus ES tiesību aktus, un orientēties uz iespējamu revīziju vai turpmāku izmeklēšanu;
19. atgādina par Parlamenta pieprasījumu Komisijai uzlabot Direktīvas 2006/114/EK par maldinošu un salīdzinošu reklāmu piemērošanas uzraudzību attiecībā uz uzziņu sabiedrību maldinošo darbību¹ un ziņot Parlamentam par Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīvas 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem², darbības jomas paplašināšanas pamatotību un iespējamām sekām, jo īpaši aizstājot vārdu „patērētājs” ar vārdiem „komercdarbības prakses objekts”;
20. atbalsta ombuda aicinājumu Padomei paplašināt valodu izvēles iespējas tās prezidentūru mājaslapās, iekļaujot visplašāk lietotās valodas Eiropas Savienībā, lai nodrošinātu pilsoņiem tiešu piekļuvi informācijai par Padomes prezidentūru darbību; šai sakarībā atsaucas uz Francijas prezidentūru Padomē, kas publicēja tās oficiālo mājaslapu saskaņā ar ombuda ieteikumiem;
21. atbalsta ombuda aicinājumu Komisijai izskatīt pilsoņu sūdzības saistībā ar Darba laika direktīvas³ piemērošanu saskaņā ar labas pārvaldības principiem attiecībā uz Komisijas rīcības brīvību ierosināt pārkāpuma procedūras;
22. atzinīgi vērtē konstruktīvo sadarbību starp ombudu un ES, kas balstīta uz atbilstīgu institucionālo sistēmu; atbalsta ombuda vairākkārtēju aicinājumu izstrādāt vienotu visu ES iestāžu un struktūrvienību pārvaldes darbinieku uzvedības kodeksu, kā Parlaments to apstiprinājis 2001. gada 6. septembra rezolūcijā par ombuda īpašo ziņojumu Eiropas Parlamentam par izmeklēšanas pēc savas iniciatīvas veikšanu par Labas administratīvās prakses kodeksa esamību un publisko pieejamību dažādās Eiropas Kopienas iestādēs un struktūrvienībās⁴; uzskata, ka ombudam, Komisijai un Parlamentam būtu jāizveido kopējs

¹ OV L 376, 27.12.2006., 21. lpp.

² OV L 149, 11.6.2005., 22. lpp.

³ Padomes 1993. gada 23. novembra Direktīva 93/104/EK par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem (OV L 307, 13.12.1993., 18. lpp.).

⁴ OV C 72 E, 21. 3.2002., 331. lpp.

ES portāls ES iestādēm adresētu sūdzību iesniegšanai;

23. mudina visas iesaistītās puses piemērot ANO Drošības padomes Rezolūciju 550(1984) saistībā ar Kipras jautājumu, kas nodrošinātu īpašumu pilnīgu atgriešanu tā likumīgajiem īpašniekiem Varošanas pilsētā; ierosina — ja līdz 2009. gada beigām netiek gūti uzskatāmi rezultāti, atbildīgā komiteja var apsvērt iespēju iesniegt jautājumu par *Famagusta* lūgumraksta iesniedzēju prasībām izskatīšanai plenārsesijā;
24. aicina Rumānijas iestādes veikt pasākumus, lai saglabātu un aizsargātu Rumānijas kultūras un arhitektūras mantojumu saskaņā ar EK līguma 151. pantu, atsaucoties uz Parlamenta 2007. gada 11. oktobra deklarāciju par nepieciešamību veikt pasākumus, lai aizsargātu apdraudētu vēstures un arhitektūras pieminekli — Svētā Jāzepa Romas katoļu katedrāli Bukarestē (Rumānijā)¹; attiecībā uz problēmām saistībā ar komunistu režīma laikā konfiscēta īpašuma atgūšanu norāda, ka saskaņā ar EK līguma 295. pantu īpašumtiesību jautājumi ir dalībvalstu kompetencē;
25. aicina Francijas iestādes veikt epidemioloģisko novērtējumu, lai noteiktu ietekmi uz *Fos-Berre* tuvumā esošo teritoriju, kas atrodas pašlaik būvētās *Fos-sur-Mer* atkritumu sadedzināšanas iekārtas tiešā tuvumā; atzīst, ka Padomes 1999. gada 22. aprīļa Direktīva 1999/30/EK par robežvērtību noteikšanu sēra dioksīda, slāpekļa dioksīda un slāpekļa oksīdu, makrodaļiņu un svina koncentrācijai apkārtējā gaisā² neaizliedz būvēt atkritumu sadedzināšanas iekārtu vietā, kur jau ir vērojams gaisa piesārņojums, bet norāda, ka saskaņā ar Direktīvu 1999/30/EK un Padomes 1996. gada 27. septembra Direktīvu 96/62/EEK par apkārtējā gaisa kvalitātes novērtēšanu un pārvaldību³ ir jāveic pasākumi, lai nodrošinātu atbilstību Eiropas gaisa piesārņojuma standartiem;
26. atgādina Lūgumrakstu komitejas 2007. gada ziņojumā sniegtos ieteikumus attiecībā uz lūgumrakstu izskatīšanas administratīvo procedūru pārskatīšanu, piemēram, attiecībā uz lūgumrakstu reģistrācijas pienākuma nodošanu Lūgumrakstu komitejas sekretariātam, ciešākas sadarbības ar SOLVIT veicināšanu, lūgumrakstu datubāzes uzlabošanu, ES portāla Eiropas pilsoņiem izveidi u. c.; atzinīgi vērtē Komitejas locekļu izstrādāto lūgumrakstu izskatīšanas labas prakses kodeksu, kas varētu stāties spēkā nākamā Parlamenta pilnvaru termiņa sākumā;
27. uzdod komitejas priekšsēdētājam pārsūtīt šo rezolūciju un Lūgumrakstu komitejas ziņojumu Padomei, Komisijai, Eiropas ombudam, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, to lūgumrakstu komitejām un valstu ombudiem vai līdzīgām atbildīgajām iestādēm.

---

¹ OV C 227 E, 4.9.2008., 162. lpp.

² OV L 163, 29.6.1999., 41. lpp.

³ OV L 296, 21.11.1996., 55. lpp.

PASKAIDROJUMS

Ievads

Visā šī sasaukuma laikā Lūgumrakstu komiteja ir strādājusi, lai nodrošinātu to, ka Eiropas pilsoņu un rezidentu problēmas un bažas, kam ar lūgumrakstu iesniegšanas procesa palīdzību saskaņā ar Līguma 194. pantu pievērsta Eiropas Parlamenta tieša uzmanība, tiktu pienācīgi izvērtēti un atbildēti.

Lai gan Komiteja turpina smagi strādāt, lai izpildītu pret to izvirzītās pieaugošās prasības, daudzās jomās tā savas darbības dēļ ir izpelnījies cieņu un atzinību, kādas pirms vairākiem gadiem tai vēl nebija. Piemēram, ir veikti ne tikai uzlabojumi, lai nodrošinātu pilsoņu problēmu lielāku pārredzamību, arvien lielākam skaitam lūgumrakstu iesniedzēju piedaloties Komitejas sanāksmēs, kur tie var aizstāvēt un veicināt savas intereses, bet arī tādi būtiski uzlabojumi, kas jaunas datorizētas datubāzes izveides rezultātā indivīdiem ļauj piekļūt lūgumrakstiem un visiem saistītajiem dokumentiem.

Lūgumrakstus iedala dažādās kategorijās, un cilvēkam, kas tikai no malas (pat Parlamentā) vēro Komitejas darbību, ne vienmēr ir skaidrs Komitejas uzdevumu patiesais mērķis. Daļēji tas ir tāpēc, ka Komitejai nav vienota uzdevuma, bet gan ļoti plašs izvēles variantu klāsts, kas tai ļauj noteikt vislietderīgāko rīcības plānu attiecībā uz katru iesniegto lūgumrakstu. Vēl viens iemesls ir tāds, ka Komitejas izmantotās procedūras ir ļoti atšķirīgas no tām, ko izmanto likumdošanas komitejas, kuras Parlamenta pienākumu dēļ iestāžu vidū piesaista visvairāk prestiža un uzmanības. Pat sabiedrībai divdesmit septiņās dalībvalstīs ne vienmēr ir skaidrs, kas ir lūgumraksts un ko Parlaments ar to var iesākt.

Līdz ar to būtu noderīgi šajā ikgadējā ziņojumā sākt mēģinājumus identificēt dažādus Komitejas saņemto lūgumrakstu tipus.

- *Kampaņas tipa lūgumraksti*: tos paraksta ļoti liels skaits pilsoņu, kas atbalsta kādu politisku mērķi, un parakstu skaits liecina par sabiedrības ieinteresētības pakāpi attiecīgajā jautājumā. Šādi lūgumraksti ir, piemēram, tie, kuros izteikti protesti pret vēršu cīņām Spānijā, roņu mazuļu nogalināšanu, ciešanām, ko cilvēkiem rada Izraēlas un palestīniešu konflikts, situāciju Irākas Kurdistānā, Baltkrievijas demokratizāciju, nežēlīgo humanitāro situāciju Zimbabvē, Parlamenta „vienīgo atrašanās vietu” Briselē un tamlīdzīgi.
- *Ietekmēšanas tipa lūgumraksti*: arī tos var būt parakstījis liels skaits cilvēku, taču nolūks ir ietekmēt konkrētus tiesību aktu priekšlikumus, ko, iespējams, izskata Parlamenta attiecīgā komiteja. Šādu lūgumrakstu piemēri attiecas uz programmatūras patentu programmu, patvērumu un ārpuskopienas valstu valstspiederīgo tiesībām, enerģijas un klimata tiesību aktu kopumu, *REACH* un tamlīdzīgi.
- *ES tiesību aktu un Līgumu tiesību piemērošana*: šie lūgumraksti ir vissarežģītākie, jo tajos prasīts ārpusstiesas risinājums vai skaidrojums tam, kā dalībvalstis piemēro tiesību aktus vai kā tās ievēro savas Līgumos noteiktās saistības, kas cita starpā saistītas arī ar pamattiesībām. Tie ir vispretrunīgākie, un Parlaments tiem ir piešķīris augstāko nozīmības pakāpi. Šādi lūgumraksti ļauj droši pārbaudīt, kā Savienības pilsoņi reaģē uz Eiropas tiesību aktiem, un tie bieži brīdina Parlamentu par nopietnām kļūmēm dalībvalstīs. Tieši šī lūgumrakstu tipa dēļ Lūgumrakstu komitejas locekļi ir

iesaukti par „direktīvu detektīviem”. Tas nav pārāk patīkams apzīmējums, ar ko samierināties, tomēr tas apraksta noteiktu pieeju, ko Komitejai nākas izmantot arvien biežāk. Šādi lūgumraksti attiecas, piemēram, uz lieliem infrastruktūras projektiem, kas kavē ES tiesību aktos noteikto vides vai mantojuma tiesību īstenošanu, uz problēmām, kas saistītas ar atkritumu pārstrādi, uz dabas un dzīvnieku aizsardzības problēmām, uz pamattiesībām uz likumīgi iegūtu īpašumu, kā arī daudzām citām atbildības jomām, kurās ir noteikta ES kompetence.

- *Individuālo tiesību lūgumraksti*: tie parasti ir personiskāki, un tos veido indivīdu lūgumi attiecībā uz daudzajām problēmām, kas saistītas ar iekšējā tirgus piemērošanu un personu brīvu pārvietošanos. Šādu lūgumrakstu piemēri ietver profesionālās kvalifikācijas atzīšanu, tiesības uz pensiju vai citas sociālās tiesības, prasības attiecībā uz dzīvesvietu, robežu šķērsošanu un identifikāciju, individuālus patvēruma pieprasījumus un tā tālāk. (Šāda temata jautājumus var adresēt arī Komisijas *SOLVIT* nodaļai, kaut gan saņemtie lūgumraksti bieži mēdz būt pārāk sarežģīti, lai tos varētu atrisināt *SOLVIT*.)

Ar šāda vienkāršota iedalījuma palīdzību varbūt var labāk saprast, kāpēc Komitejai nepieciešams plašs noteikumu un procedūru klāsts, lai izskatītu katru iesniegto lūgumrakstu, jo sevišķi tāpēc, ka lūgumrakstus ne vienmēr var attiecināt tikai uz vienu kategoriju. Tas arī zināmā mērā parāda, kāpēc tādi jautājumi kā lūgumrakstu pieņemamība ne vienmēr ir nepārprotami skaidri saskaņā ar pastāvošajiem noteikumiem un kāpēc jau atkal tiek piemērota plaša interpretācija, kas drīzāk pievēršas šaubīgu gadījumu izskatīšanai nekā mēģina likumīgam jautājumam liegt parlamentāru pārbaudi.

Tomēr ir būtiski atzīmēt, ka, jo sevišķi 2008. gadā, arvien lielāka daļa saņemto lūgumrakstu tiek atzīti par nepieņemamiem. Nepieņemami lūgumraksti ir ne tikai tie, kuru temats viennozīmīgi ir dalībvalsts ziņā vai kuros apelēts pret atbildīgās tiesu iestādes pieņemtu likumīgu lēmumu, vai kurus labāk varētu atrisināt Eiropas ombuds vai valstu lūgumrakstu komitejas vai ombudi. Nepieņemami ir arī tādi saņemtie lūgumraksti, kas ir tik īsi, ka ir teju bezjēdzīgi, kā arī tādi, kas ir kā citādi nepietiekami satura vai izteiksmes skaidrības ziņā. Šādu lūgumrakstu skaits ir pieaudzis tāpēc, ka lūgumrakstu elektroniskā iesniegšana ir ļoti vienkārša, kā arī tāpēc, ka trūkst piemērotu reģistrēšanas iespēju, kas ļautu atsijāt sēnālas no graudiem. Kaut gan ir veikti daži pasākumi šīs problēmas risināšanai, tā tomēr ir strukturāla problēma, kas jāatrisina Parlamenta administrācijai.

Vēl kāds ievadā apskatāms jautājums, ko nākotnē vajadzētu paturēt prātā, attiecas uz dažādajiem lūgumrakstu iesniegšanas veidiem. Saskaņā ar Lisabonas līgumu Eiropas pilsoņiem ir dotas būtiskas papildu tiesības un nozīmīga faktiskā iespēja vēl vairāk iesaistīties ES politiskajā procesā, izmantojot tā saukto „pilsoņu iniciatīvu”. Kaut gan šādas iniciatīvas būtu pirmajā instancē jāadresē Eiropas Komisijai (kas, ņemot vērā, ka lūgumraksti savukārt ir jāiesniedz Parlamentam, varētu šķist visai mulsinoši!), tās ar laiku nodrošinās pilsoņiem reālu iespēju piedāvāt jaunus tiesību aktus. Šāds būtisks lūgumrakstu iesniegšanas procesa paplašinājums nākotnē noteikti ietekmēs Lūgumrakstu komitejas darbu, ja, cerams, tiks īstenots Lisabonas līgums. Lūgumrakstu komiteja 2008. gadā vairākos gadījumos apsprieda šo jautājumu.

Lūgumrakstu skaits.

Lūgumrakstu komitejas darbību ļoti vienkāršotā veidā palīdz izprast statistika. Kā jau tas statistikā bieži notiek, tā drīzāk apslēpj nekā izskaidro, taču ikgadējā ziņojumā skaitļiem uzmanība ir jāpievērš. Tātad, Lūgumrakstu komiteja 2008. gadā reģistrēja 1886 lūgumrakstus, bet 2007. gadā to bija 1506, kas bija par 50% vairāk nekā 2006. gadā. Lielākais skaits lūgumrakstu tika saņemti no Vācijas un Spānijas, kā arī no Rumānijas un Itālijas, Polijas un Apvienotās Karalistes. Arī Īrija iesniedza ievērojamu skaitu lūgumrakstu — lielākais rādītājs *per capita*, ņemot vērā iedzīvotāju skaitu.

Visvairāk individuālo lūgumrakstu iesniedza Vācija un Rumānija, turpretī Spānija un Francija biežāk iesniedza NVO vai kopienu apvienību un vietējo iestāžu atbalstītus lūgumrakstus — sūdzības ar apgalvojumiem par ES direktīvu piemērošanas prasību neievērošanu. Spriežot pēc datiem, Vācijas un Itālijas valstspiederīgie bija visaktīvākie attiecībā uz lūgumrakstu par pašu ES iesniegšanu. Elektroniski iesniegto lūgumrakstu pirmoreiz bija vairāk nekā vēstules veidā iesniegto (attiecīgi 59,2% un 40,8%). Arī nepieņemamo lūgumrakstu daļa ir palielinājusies no 30% līdz 40%.

Valstis, par kurām 2008. gadā iesniegti lūgumraksti
(Valstis, par kurām iesniegti vairāk nekā 10 lūgumraksti)

Valsts	Saņemtie lūgumraksti
Vācija	265
Spānija	226
Rumānija	207
Itālija	184
Polija	105
Apvienotā Karaliste	99
Grieķija	97
Francija	86
Bulgārija	65
Īrija	58
Somija	36
Beļģija	31
Nīderlande	24
Malta	21
Austrija	20
Ungārija	17
Čehija	14
Zviedrija	12
Eiropas Savienība	330

2008. gada galvenie lūgumrakstu temati

Desmit biežākās tēmas 2008. gadā (NB: daži lūgumraksti attiecas uz vairākām tēmām)

Galvenā tēma	Lūgumrakstu skaits
--------------	--------------------

Vide	309	(12,7%)
Pamattiesības	208	(08,6%)
Īpašums un kompensācijas	149	(06,2%)
Tieslietas	147	(06,1%)
Sociālie jautājumi	118	(04,9%)
Transports	117	(04,8%)
Veselība	116	(04,8%)
Iekšējais tirgus	111	(04,4%)
Izglītība un kultūra	105	(04,3%)
Nodarbinātība	89	(03,7%)

Lūgumrakstu iesniedzēju uzmanība joprojām galvenokārt ir pievērsta videi, tās aizsardzībai un saglabāšanai. Komitejai ir patiešām unikāla iespēja novērtēt Eiropas pilsoņu reakciju uz to, kā dalībvalstis piemēro vai nepiemēro Eiropas tiesību aktus šajā jomā. Tieši nopietnas bažas par Baltijas reģiona vidi bija iemesls, kādēļ Komiteja vispirms organizēja atklātu izskatīšanu un tad, pamatojoties uz lūgumrakstiem, ko lielākoties iesūtīja no Polijas un Lietuvas, sagatavoja detalizētu ziņojumu par Baltijas jūras *Nord Stream* gāzes vada projekta ietekmi.

Izskatīšana, kas notika 2008. gada janvāra beigās, izrādījās ļoti efektīvs veids, kā gan EP deputātus, gan lūgumrakstu iesniedzējus, kuri piedalījās un arī uzstājās izskatīšanā, nodrošināt ar visu ieinteresēto pušu sniegto informāciju, turklāt tā skaidri parādīja Komitejas vēlmi sadarboties ar citām parlamentārajām komitejām, šajā gadījumā ar Ārlietu komiteju un ar Rūpniecības un enerģētikas komiteju. Paziņojumus izteica arī komisāri Piebalgs un *Dimas*. Ziņojums, ko pēcāk plenārsēdē apstiprināja ar ļoti lielu balsu vairākumu, Parlamentu nodrošināja ar etalona pozīcijām attiecībā uz nepieciešamību vēl vairāk diversificēt enerģētikas politiku, vienlaikus par prioritāti nosakot nepieciešamību aizsargāt seklās Baltijas jūras ārkārtīgi trauslo ekosistēmu.¹

Komitejas 2008. gada diskusijās par lūgumrakstiem, kas saistīti ar vides jautājumiem, sevišķi izcēlās Īrija. Komiteja bija pārstāvēta Nacionālās Plānošanas valdes rīkotā izskatīšanā, kad tā apsvēra *Nevitt Lusk* rīcības grupas iebildumus pret atkritumu izgāztuvi (lūgumraksts Nr. 295-05), kas tika pamatoti ar potenciāli negatīvo ietekmi uz reģiona dārzkopības produkciju un to, ka Īrijas varas iestādes nav ievērojušas Ūdens pamatdirektīvas prasības, jo izgāztuve atrodas virs nozīmīga ūdens nesējslāņa.

Komiteja arī turpināja paust bažas par to, kā Īrijas Nacionālā Ceļu aģentūra bija ignorējusi ES direktīvas, plānojot M3 šosejas maršrutu pie Taras, kaut gan tam būtu postoša ietekme uz daļu no valsts nozīmīgākajām mantojuma teritorijām. Komisija šo apstākli pievienoja notiekošajai pārkāpuma procedūrai, kas bija ierosināta pret Īriju Direktīvas par ietekmes uz vidi novērtējumu nepareizas īstenošanas dēļ.

Īrijas Vides ministra paziņojumi tomēr liecina, ka daudzas Komitejas bažas ir ņemtas vērā un ka ir veikti attiecīgi pasākumi, sevišķi attiecībā uz vairākiem lūgumrakstiem par dzeramo ūdeni. Vairāki jauni Īrijas lūgumraksti, kas saņemti un izskatīti 2008. gadā, attiecas uz sašķidrinātas dabasgāzes krātuves projektu netālu no *Shannon*, konteineru termināļa

¹ Ziņojuma autors *Marcin Libicki*.

celtniecību pie Korkas, atkritumu dedzinātavas projektiem *Carranstown* un *College Nobber*,¹ kā arī citām problēmām, kas saistītas ar atkritumu izgāztuves atrašanās vietu *Haulbowline*.

Arī Komitejas pastāvīgās rūpes par īpašumu īpašnieku tiesībām 2008. gadā aizņēma lielu daļu Komitejas darba laika. Papildus Spānijas urbanizācijas jautājumam, par ko Komiteja jau otrreiz gatavo īpašu ziņojumu, Komitejā vērsušies arī daudzi vairāku jaunāko dalībvalstu pilsoņi, kas saskaras ar sarežģīto īpašuma kompensācijas jautājumu, kurš saistīts ar iepriekšējiem politiskajiem režīmiem pirms demokratizācijas. Jāsaka, ka šis jautājums paliek dalībvalsts kompetencē, kaut gan nav nekādu noteikumu, kas visām dalībvalstīm liktu izveidot un uzturēt funkcionējošu normatīvo bāzi, lai reaģētu uz šādām pretenzijām. Pagājušajā jūnijā Komitejas locekļi devās izmeklēšanas vizītē uz Rumāniju, kur piedalījās visnotaļ noderīgā diskusijā par šo jautājumu ar Rumānijas parlamentu un Tieslietu Ministriju.

Lūgumrakstu komiteja saņēma vairāk nekā četrsimt vēstules par problēmām, ar kurām saskaras mazie un vidējie uzņēmumi, ieskaitot labdarības fondus un citus pakalpojumu sniedzējus, attiecībā uz maldinošu uzziņu sniedzējiem. Izrādījās, ka tas ir izplatīts fenomens, kura rezultātā iebaidītie mazie uzņēmumi ir spiesti maksāt par tādu pakalpojumu, par ko tie nav apzināti noslēguši līgumus, jo piedāvājumi ir bijuši tiši maldinoši. Komiteja aicināja lūgumrakstu iesniedzējus uz sanāksmēm, lai viņi prezentētu savu problēmu komitejas locekļiem, un tika noorganizēts speciāls seminārs saistībā ar 2008. gada decembrī plenārsēdē iesniegto ziņojumu². Komiteja ar visa Parlamenta atbalstu pieprasīja labākus tiesiskos drošības pasākumus šādas prakses iespējamajiem upuriem, kā arī pastāvošo ES tiesību aktu revīziju, lai nodrošinātu, ka dalībvalstis ir labāk sagatavotas šī fenomena novēršanai.

Vēl kāds Lūgumrakstu komitejas izmeklētais svarīgais jautājums bija saistīts ar vairāku Vācijas *Jugendamt* biroju rīcību; šie biroji ir atbildīgi par bērnu labklājību vecāku šķiršanās vai izšķiršanas gadījumā. Galvenās problēmas radīja vecāku atšķirīgās tautības gadījumos, kad pastāvēja nopietnas bažas par diskrimināciju. Komitejai atkal nācās ņemt vērā to, ka daudzas no konkrētajām sūdzībām ir valsts kompetencē. Tomēr sadarbībā ar Bundestāgu un atbildīgo ministriju tika panākts progress, un dažos gadījumos lūgumrakstu iesniedzēji saņēma atvainošanas. Dokuments, ko sekretariāts sagatavoja gada nogalē, Komitejas locekļiem sniedza noderīgu izskaidrojumu un ļāva šīs pretenzijas aplūkot perspektīvā, vienlaikus norādot uz nopietnību, ar kādu Komiteja attiecas pret šo problēmu.

Lūgumrakstu komiteja veica saņemto lūgumrakstu rezultātā izveidotā un 2007. gada jūnijā pieņemtā *Equitable Life* izmeklēšanas komitejas ziņojuma īstenošanas pārbaudes. Ziņojumā bija uzskaitīta virkne tādu trūkumu Apvienotās Karalistes finanšu pakalpojumu sektora normatīvajā bāzē, kas saistīti ar Kopienas tiesību aktu īstenošanu. Pēc diskusijas ar lūgumrakstu iesniedzējiem Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam 2008. gada jūnijā tika iesniegts detalizēts novērtējums. Pēc tam, kad britu parlamenta ombude publicēja savu ziņojumu „Desmit gadi neveiksmīgas tiesību aktu īstenošanas attiecībā uz *Equitable Life*” (*A Decade of regulatory failure regarding Equitable Life*), Komitejas decembra sanāksmē ar viņu tika rīkotas turpmākas diskusijas. Eiropas Parlaments, kurš izteica dziļu neapmierinātību par kavēšanos un britu varas iestāžu piekopto tiši neskaidro izteiksmi, joprojām gaida no britu

¹ Komiteja ir vairākos gadījumos izteikusi viedokli, ka valsts iestādēm būtu jāapsver metanizācijas iekārtas kā alternatīva atkritumu dedzinātavu projektiem, jo šādas iekārtas daudz mazāk ietekmē gaisa kvalitāti.

² Ziņojumu Lūgumrakstu komitejas vārdā sagatavoja *Simon Busuttill*

valdības detalizētu paziņojumu par šo jautājumu.

Komitejas procedūras.

Kā norādīts ievadā, Lūgumrakstu komitejas uzdevums ir izskatīt daudzu dažādus lūgumrakstus par ļoti dažādām ES darbības jomām. Tas, ka Lūgumrakstu komiteja to vispār dara, liecina, kādu nozīmību tā piešķir Eiropas pilsoņu uzskatiem, kā arī atšķir šo institūciju no lielākās daļas valstu parlamentu, kuros šāda proaktīva iestāde pilsoņu tiesību aizsardzībai nav izveidota.

Komitejas darbība balstās uz Līgumu noteikumiem un Parlamenta Reglamentu, kā arī uz ciešu sadarbību ar Eiropas Komisiju un dažādām dalībvalstu varas iestādēm. Komitejas metodes ir izstrādātas diezgan pragmatiski, reaģējot uz izvirzītajām prasībām, un šis sasaukums sevišķi izceļas ar vairākiem uzlabojumiem, kas veikti pārskatāmības un sabiedrības iesaistīšanās jomā. Par šiem uzlabojumiem stāstīts jau iepriekšējos ikgadējos ziņojumos.

Eiropas Parlamenta Prezidija darba grupa savā Trešajā starpposma ziņojumā ir izteikusi vairākus ieteikumus, kuru īstenošana vēl vairāk konsolidētu Lūgumrakstu komitejas lomu un pienākumus. Konstitucionālo jautājumu komiteja, rīkojoties daļēji pēc Lūgumrakstu komitejas ieteikuma, arī ir izteikusi vairākus priekšlikumus, ar kuriem groza pašreizējo Reglamentu un kas, cerams, to vienkāršos.

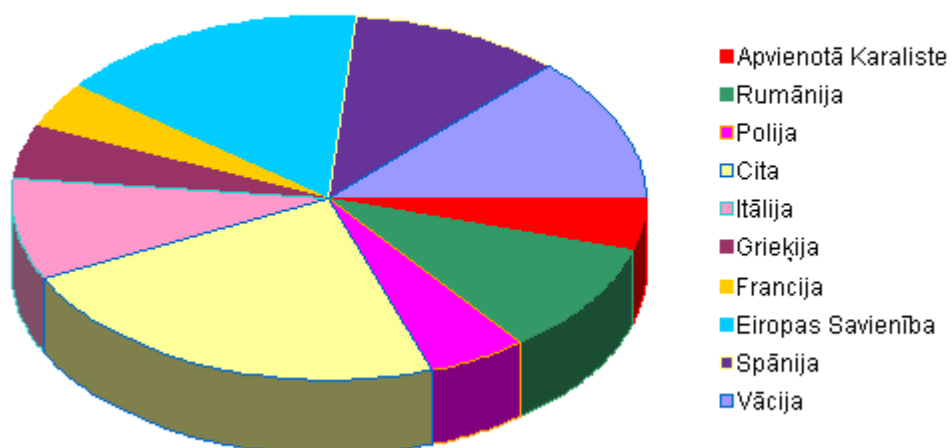
Tomēr, lai arī daļu paveiktā, cerams, var uzskatīt par uzlabojumiem, Komitejai ir jāatzīst, ka tās praktiskā izpildvara joprojām ir pārāk ierobežota. Ja stāsies spēkā Lisabonas līgums, šī problēma varētu zināmā mērā atrisināties. Pašreizējos apstākļos tomēr šķiet saprātīgi kopā ar citām institūcijām sākt sīkāk apsvērt veidus, kā Komiteja (un tādējādi arī Parlaments) varētu iegūt vairāk praktiskas varas attiecībā uz, piemēram, pārkāpuma procedūru, saskaņā ar Līguma 226. un 228. pantu, kas Komisijai piešķir ievērojamu patstāvību, bet Parlamentam — vispār nekādu. Komitejas viedoklim turklāt vajadzētu būt nozīmīgākam gadījumos, kad lietu saskaņā ar šīm procedūrām nosūta izskatīšanai Eiropas Kopienu Tiesā, jo Komitejai saskaņā ar pašreizējiem noteikumiem nav praktisku līdzekļu, lai paziņotu Tiesai savus apsvērtos lēmumus un Parlamenta apstiprinātās rezolūcijas, kas balstītas uz tās atklājumiem, un tas rada būtisku iztrūkumu pierādījumos, ko Tiesa varētu ņemt vērā savos apsvērumos.

Komitejai tādēļ būtu jāsāk sīkāk apsvērt veidus, kā palielināt tās faktisko varu. Aizlieguma procedūras, kompensācijas procedūras lūgumrakstu iesniedzējiem, kuru tiesības ietekmējuši slikti piemēroti ES tiesību akti, sīkāki noteikumi attiecībā uz Pamattiesību hartas faktisko īstenošanu — to visu vajadzētu pārskatīt, lai nākamajā sasaukumā lūgumrakstu iesniegšanas process sasniegtu savu reālo potenciālu.

PIELIKUMS: Parlamenta 2008. gadā saņemtie lūgumraksti

Valsts, uz kuru attiecas lūgumraksts	Lūgumrakstu skaits	%
Eiropas Savienība	330	15,9
Vācija	265	12,8
Spānija	226	10,9
Rumānija	207	10,0
Itālija	184	8,9
Polija	105	5,1
Apvienotā Karaliste	99	4,8
Grieķija	97	4,7
Francija	86	4,1
Cita	476	22,9

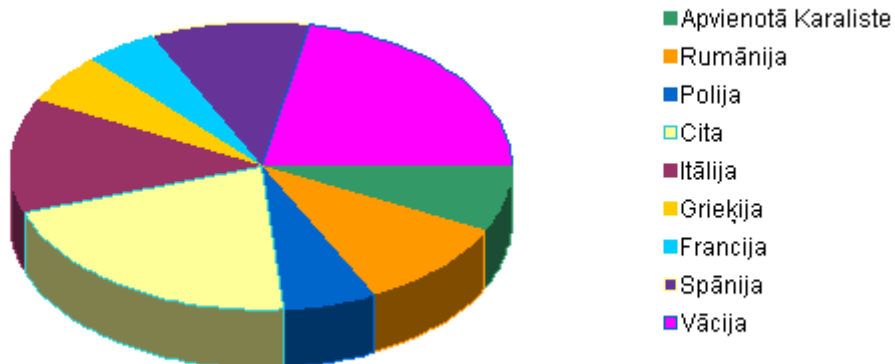
Lūgumrakstu skaits 2008. gadā

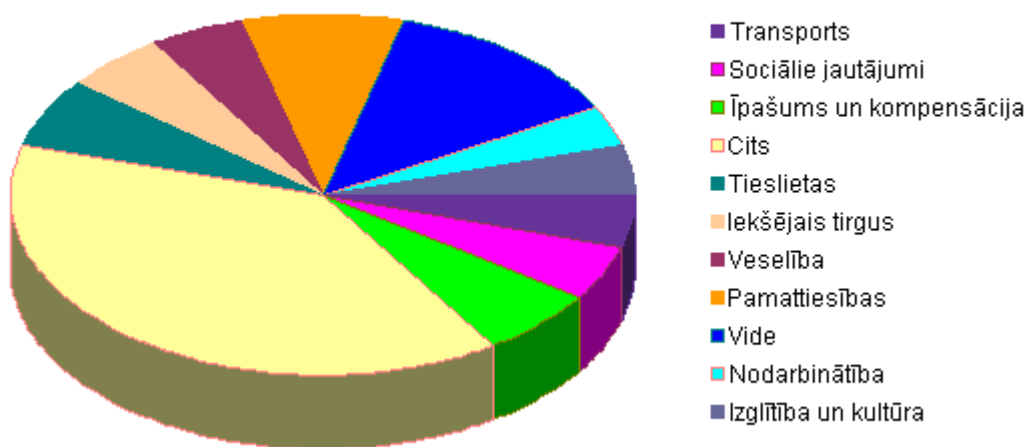
Lūgumraksta galvenā iesniedzēja valstspiederība	Lūgumrakstu skaits	Procenti
Vācija	413	21,8
Itālija	245	12,9
Spānija	197	10,4
Rumānija	189	10,0
Apvienotā Karaliste	144	7,6
Polija	112	5,9
Grieķija	102	5,4
Francija	90	4,8
Cita	400	21,1

Lūgumrakstu skaits 2008. gadā

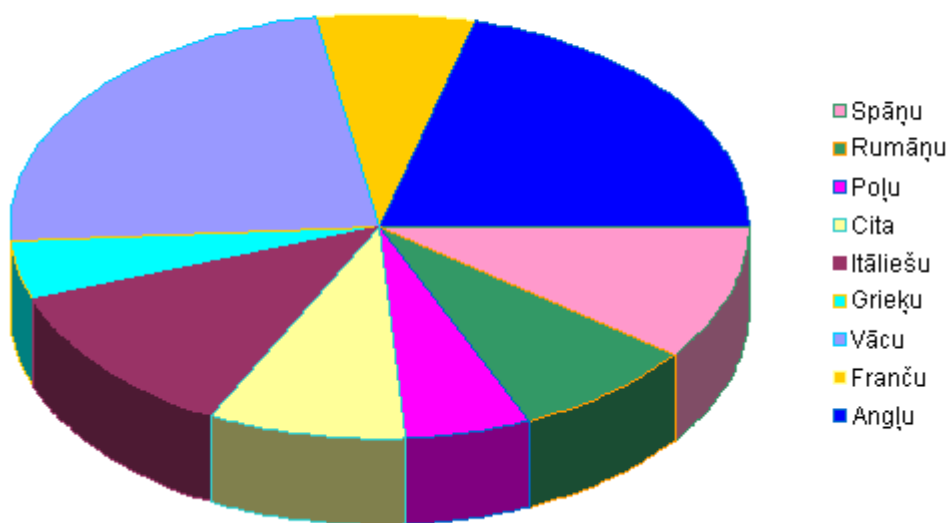
Lūgumrakstu temati	Lūgumrakstu skaits	Procenti
Vide	309	12,7
Pamattiesības	208	8,6
Īpašums un kompensācija	149	6,1
Tieslietas	147	6,1
Iekšējais tirgus	130	5,4
Sociālie jautājumi	118	4,9
Transports	117	4,8
Veselība	116	4,8
Izglītība un kultūra	105	4,3
Nodarbinātība	89	3,7
Cits	940	38,7

Lūgumrakstu skaits 2008. gadā

Lūgumraksta valoda	Lūgumrakstu skaits	Procenti
Vācu	437	23,2
Angļu	395	20,9
Itāliešu	222	11,8
Spāņu	193	10,2
Rumāņu	155	8,2
Franču	131	6,9
Poļu	101	5,4
Grieķu	87	4,6
Cita	165	8,7

Lūgumrakstu skaits 2008. gadā

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	31.3.2009
Galīgais balsojums	+: 16 -: 0 0: 0
Deputāti, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Sir Robert Atkins, Victor Boștinaru, Michael Cashman, Proinsias De Rossa, Carlos José Iturgaiz Angulo, Marcin Libicki, Miguel Angel Martínez Martínez, Manolis Mavrommatis, Mairead McGuinness, Willy Meyer Pleite, Diana Wallis, Rainer Wieland
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Alexander Alvaro, Ivo Belet, Jean-Luc Bennahmias, Thijs Berman, André Brie, Carlos Carnero González, Daniel Caspary, Brian Crowley, Marie-Hélène Descamps, Georgios Georgiou, András Gyürk, Roger Helmer, Mieczysław Edmund Janowski, Henrik Lax, Yiannakis Matsis, Cristiana Muscardini, Juan Andrés Naranjo Escobar, María Sornosa Martínez, Grażyna Staniszevska, Margie Sudre, Andrzej Jan Szejna, Tatjana Ždanoka, Dushana Zdravkova
Aizstājēji (178. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Elspeth Attwooll, Ian Hudghton